

Узагальнюючи досліджені фактори ефективного використання потенціалу підприємства, що надає побутові послуги населення, можна зробити висновок, що в ситуації, коли підприємство має можливості для ширшого задоволення різних потреб групи споживачів (у межах одного ринкового сегмента) та розташоване на території з середнім рівнем доходів споживачів, воно може обрати стратегію «сегментованого зміцнення». Цей варіант поведінки дозволяє при зменшенні попиту на окремі групи товарів (чи послуг) задовольняти загальні потреби обраної групи споживачів та уникати залежності від одного різновиду товарної спеціалізації. Водночас має враховуватися ризик можливого звуження цільового сегмента, та важливо постійно докладати зусиль для формування і підтримки власного позитивного іміджу [2].

Список використаних джерел

1. Лупак Р.Л. Конкурентоспроможність підприємства: навч. посіб. / Р.Л. Лупак, Т.Г. Васильців. – Львів : Видавництво ЛКА, 2016. – 484 с.
2. Бурменко Т.Д., Даниленко Н.Н., Туренко Т.А. Сфера услуг в современном обществе: Экономика, менеджмент, маркетинг. Раздел I / Учебное пособие / Раздел I. «Экономика сферы услуг». Иркутск: БГУЭП, 2004. – 281с.

*Ванельчук Д.В., студент гр. ЕП-16
(науковий керівник – Савеленко Г.В., к.т.н., ст. викладач)
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький*

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

Стрімкий розвиток інформаційних комп'ютерних технологій та поява принципово нових класів програмних продуктів призвели до зміни підходів при впровадженні та експлуатації існуючих інформаційних систем управління підприємством. Сучасні інформаційні технології стали рушійними силами технологічного та економічного розвитку нашої країни.

Інформаційна технологія (ІТ) – це сукупність методів, виробничих процесів та програмно-технічних засобів, об'єднаних у технологічний ланцюжок, що забезпечує виконання інформаційних процесів з метою підвищення їхньої надійності та оперативності і зниження трудомісткості ходу використання інформаційного ресурсу [1]. Використання інформаційних технологій дає можливість створити сприятливі умови для розвитку економіки, стимулювати зростання продуктивності праці, підвищення заробітної платні, полегшити організацію комунікацій на всіх рівнях управління, знизити матеріало- та енергоємність окремого виробництва тощо.

Питання впровадження сучасних інформаційних технологій в управлінні підприємством та їх економічне обґрунтування досліджували багато вчених та спеціалістів: С.В. Войтко, А. Абрамов, І. Ансофф, М. Потер та інші. Питання

щодо підходу до автоматизації управління підприємством розглядали: Ф.Ф. Бутинець [2], Н.М Чигасова [3] та ін. Але, не зважаючи на таку різноманітність вивчення і розроблення підходів щодо автоматизації управління підприємством, недостатня кількість теоретиків та практиків розглядають питання сутності управлінських інформаційних систем та уніфікації їх класифікаційних ознак.

Діяльність сучасного підприємства характеризується необхідністю проводити аналіз великих обсягів поточної інформації. Своєчасно обчислювати та аналізувати інформацію без застосування інформаційних систем (ІС) та ІТ неможливо. Використання ІС та ІТ дає можливість: полегшити організацію комунікацій на всіх рівнях управління; стимулювати зростання продуктивності праці та підвищення заробітної плати; створити сприятливі умови для розвитку економіки; створити основу для прискореного розвитку інформаційного суспільства та укріплення демократії; швидко знижувати енергоємність окремого виробництва та національної економіки в цілому [4].

Існує великий вибір програмного забезпечення. Вибір програмного забезпечення повинен базуватися виходячи з його можливостей і обмежень при чіткому усвідомленні цілей використання. На ринку представлено безліч систем управління підприємством: «SAP», «BAAN», «Галактика», «ІТПредприятие», «1С» та інші. На шляху впровадження ІТ в управлінні сучасними підприємствами можна виділити такі перешкоди:

- відтік кваліфікованого персоналу за кордон;
- недостатня кваліфікація персоналу на місцях та відсутність у значної кількості керівників розуміння доцільності використання ІТ;
- недовіра захисту прав інтелектуальної власності;
- достатньо дорога вартість впровадження ІТ.

Вирішення проблем запровадження ІТ в управління сучасними підприємствами можливе завдяки змінам організаційного характеру (організаційна перебудова), підвищенням рівня кваліфікації управлінського персоналу, замінам застарілих інформаційних систем, переглядом стратегічних цілей та завдань розвитку підприємства, розробкою ефективної системи управління стратегічним потенціалом, де центральне місце буде належати застосуванню сучасних ІТ і систем [4].

Для того, щоб залишатися конкурентоспроможними в умовах прогресивного еволюційного ринку, підприємствам необхідно постійно поновлювати свої системи і щорічно інвестувати засоби в їх удосконалювання на регулярній основі та заохочувати свій кадровий персонал до підвищення рівня кваліфікації. Такий підхід дозволить зберігати високий технічний рівень і надійно захищати від зниження ефективності роботи.

Перспективою подальших досліджень може бути детальніший розгляд проблем впровадження сучасних інформаційних технологій на конкретному підприємстві регіону.

Список використаних джерел

1. Шкраб'юк Н.В. Перспективи розвитку інформаційних технологій в Україні. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.rusnauka.com/17_AND_2010/Informatica/68784.doc.htm.

2. Бутинець Ф.Ф. Інформаційні системи бухгалтерського обліку [Текст] : підручник / Ф.Ф. Бутинець, С.В. Івахненко, Т.В. Давидюк, Т.В. Шахрайчук; За ред. проф. Ф.Ф. Бутинця. – 2-ге вид., перероб. та доп. – Житомир: ПП Рута, 2002. – 544 с.

3. Чигасова Н.М. Місце інформаційних технологій у розвитку інформаційного суспільства в Україні.// Формування ринкових відносин в Україні: Збірник наукових праць. – 2007. – № 9. – С.110-113.

4. Кіндрат О.В. Сучасні інформаційні технології – найперспективніша інвестиція у розвиток підприємства // Науковий вісник ЛНУВМБТ імені С.З. Гжицького. – Львів. – 2016. – т. 18, №2 (69). – С. 72-74.

*Волик Д.А., студент гр. ГМ-16
(науковий керівник – Нісфоян С.С., к.е.н.)
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький*

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ

Нині в Україні налічується 28450 сільських населених пунктів, де проживають 14,2 млн. осіб (31,2% загальної чисельності) [1]. Щороку з карти України зникає в середньому 20 сільських населених пунктів. З 1991 року з мапи України зник 641 сільський населений пункт, зокрема 40 селищ і 601 село [2].

На сьогодні у селі маємо найвище безробіття, занедбання традиційних напрямків виробництва сільськогосподарської продукції, відсутність висококласних фахівців, люмпенізація, і, як наслідок, моральна та фізична деградація сільського населення. У сільській місцевості відбувається процес руйнації та закриття об'єктів соціальної інфраструктури, зокрема клубних закладів, бібліотек, кіноустановок, лікарень, підприємств торгівлі та побутового обслуговування.

Україна – аграрна держава, проте сьогоднішній стан справ у сільськогосподарській галузі є, по суті, катастрофічним. Україна має 41,8 млн. га сільськогосподарських угідь, а частка продукції аграрного сектору в зовнішньоторговельному обороті країни становить понад 19,7%. Україна, 90% площі якої становлять сільські території, і проживає третина населення, вирізняється низьким рівнем підтримки сільського господарства. У 2016 р., коли внесок останнього у ВВП склав 9,8%, обсяг державної підтримки становив 0,26% ВВП (в окремих державах ЄС цей показник сягає 4,1%). Через диспаритет цін на продукцію промисловості, що споживається у сільському господарстві, та цін на с/г продукцію відбувається «проїдання» навіть цих коштів.

Обмежені можливості дрібного землевласника щодо застосування механізації і впровадження нових технологій, вимушене використання здебільшого ручної праці, слабкий розвиток сільських територій обумовлюють постійний відплив економічно активного населення: 41% жителів села – пенсіонери, а 18% досягли віку 65 років [3]. Світова практика свідчить, що недостатня увага до соціального розвитку села може призвести до ліквідації